

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/70/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123362109
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:6123362109.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

46C/70/2023

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36864455, so sídlom so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 114,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

46C/70/2023

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 114,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 114,01 Eur od 26.1.2023 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

46C/70/2023

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu súdu dňa 20.9.2023 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 114,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5 % ročne z uvedenej sumy od 26.1.2023 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 27.10.2022 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar.: 17.11.1981, bytom: B. XXXX/XX, XXX XX B. C. D. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 691/2022 zo

dňa 27.10.2022, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 27.10.2022 do 27.11.2022 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, kde sa nachádzalo aj ku dňu 01.12.2022 a bolo naďalej opravované v autoservise, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 8452022 splatnú dňa 12.12.2022 na sumu 1.117,87 EUR s DPH za 32 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2022 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1117,87 EUR s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 12.01.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 1003,86 EUR. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 25.01.2023 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 10.01.2023 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 114,01 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5 % ročne od 26.01.2023 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp.zn. 14Up/827/223 zo dňa 2.8.2023, žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu (č.l. 21), v ktorom nepoprel existenciu škodovej udalosti ani skutočnosť, že poškodený si nechal opraviť motorové vozidlo a dňa 27.10.2022 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalobcom zmluvu o nájme č. 691/2022, na základe ktorej právny predchodca žalobcu užíval náhradné vozidlo. Nenamietal ani dĺžku doby nájmu, t.j. od 27.10.2022 do 27.11.2022, či dennú sadzbu nájomného v sume 28,33 Eur bez DPH. Potvrdil aj uplatnenie náhrady škody žalobcom vo výške 1.117,87 Eur a vyplatenie sumy 1.003,86 Eur na základe prešetrenia poistnej udalosti dňa 10.1.2023. Uvedol, že žalovaný priznal denné nájomné za 32 dní nájmu po znížení o opotrebenie vozidla. Uvedené odôvodnil tým, že hoci oprava poškodeného vozidla je objektívnou relevantnou skutočnosťou, ktorá zakladá nutnosť prenájmu náhradného vozidla poškodeným, významné sú z hľadiska posudzovania odkázanosti poškodeného na použitie náhradného vozidla, aj konkrétne okolnosti, za ktorých sa oprava vykonávala. Následne poukázal na zásadu primeranosti a účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla. Samotné zníženie poistného plnenia odôvodnil tým, že v rámci prešetrovania potrebného na zistenie existencie a rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie zohľadnila skutočnosť, že právny predchodca žalobcu najazdil na náhradnom vozidle v priebehu deklarovanych 32 dní spolu 1546 kilometrov. Právny predchodca žalobcu teda za 1 deň nájmu najazdil priemerne 48,31 kilometrov. Poukázal na rozhodnutie NS ČR R 7/1992, v zmysle ktorého škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho vozidla, ktoré nemohol použiť v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škoda povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Pokiaľ by právny predchodca žalobcu využíval vlastné vozidlo, technická hodnota jeho vlastného vozidla by sa logicky znížila. Žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 98,55 Eur, ako očakávané zníženie technickej hodnoty vozidla poškodenej, reflektujúcej 1546 najazdených kilometrov. Žalovaný taktiež za každý najazdený kilometer neposkytol

žalobcovi 0,01 Eur tzv. prevádzkové náklady, spolu teda 15,46 Eur s DPH (1546 km x 0,01 Eur). Prevádzkové náklady predstavujú náklady na údržbu a prevádzku vozidla na každých 15 000 kilometrov bez zohľadnenia nákladov na pohonné hmoty. Pokiaľ by právny predchodca žalobcu využíval vlastné vozidlo (1546 najazdených kilometrov) nevyhnutne by musel vynakladať aj náklady na jeho prevádzku a údržbu, podľa pokynov výrobcu na obsluhu a údržbu. Vozidlo sa musí udržiavať v riadnom technickom stave podľa pokynov na obsluhu a údržbu ustanovených výrobcom. Riadnym technickým stavom vozidla je stav, v ktorom vozidlo spĺňa ustanovené technické požiadavky na prevádzkovanie vozidla v cestnej premávke (pozri § 44 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z.). Údržba je súhrn predpísaných úkonov zabezpečujúcich technickú spôsobilosť prevádzky vozidla a jej hospodárnosť. Patrí sem oštiepenie vozidla, technická prehliadka, výmena alebo doplnenie prevádzkových náplní vozidla, umývanie a čistenie vozidla, kontrola a dotiahnutie alebo nastavenie určitých častí vozidla (prípadne po predpísanom čase alebo jazdnom výkone aj výmena niektorých drobných súčiastok) a podobne. Pri zohľadnení sumy 0,01 € za 1 najazdený kilometer (minimálna suma, ktorú reflektuje žalovaná) by prevádzkové náklady držiteľov vozidiel pri najazdených 15 000 kilometroch predstavovali sumu len 150,00 Eur. Skutočné prevádzkové náklady držiteľov vozidiel sú pritom reálne ešte vyššie (než minimálne prevádzkové náklady, ktoré reflektuje žalovaná), čo je všeobecne známa skutočnosť. Každý držiteľ motorového vozidla si môže pomerne ľahko zodpovedať otázku, či vynakladá na svoje vozidlo prevádzkové náklady vo výške 150,00 Eur za každých 15 000 najazdených kilometrov (minimálna suma, ktorú reflektuje žalovaná) alebo vynakladá omnoho vyššie náklady na obsluhu a údržbu. Žalobu žiadal zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca dňa 5.10.2023 (č.l. 27), v ktorom navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde a k odporu žalovaného uviedol, že odpor podaný žalovaným je nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňam. K odpočtu tzv. prevádzkových nákladov žalobca uviedol, že z oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný krátil poistné plnenie o náklady, ktoré by vznikli poškodenému používaním vlastného vozidla vo výške 114,01 EUR. Tento postup zo strany žalovaného však nie je dôvodný. V podanom odpore žalovaný uvádza, že predmetné prevádzkové náklady nemožno priznať s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky. Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady v celkovej výške 1.117,87 EUR. Na podporu svojej argumentácie poukázal na judikatúru súdov vyššej inštancie.

5. Žalovaný doručil Okresnému súdu Žilina dňa 26.10.2023 (č.l. 37), v ktorom zotrval na svojej argumentácii. Nad rámec uvedeného konštatoval, že žalobca parazituje na systéme povinného zmluvného poistenia. Zárobková činnosť žalobcu vykazuje také znaky, ktoré ani v minimálnej možnej miere nemožno označiť za spĺňajúce dobré mravy, ale za konanie zneužívajúce právo.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

7. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na 7.2.2024, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a za účasti právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Právny zástupca žalobcu zotrval na doterajšej argumentácii, poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných veciach a žiadal žalobe vyhovieť. So súhlasom právneho zástupcu žalobcu súd v súlade s § 204 CSP upustil od oboznamovania s obsahom listín nachádzajúcich sa v súdnom spise a vec posúdil bol nižšie citovaných zákonných ustanovení:

8. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

10. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

11. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. /ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka/.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa ust. § 517 ods. 1 zákon č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

15. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 27.10.2022 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar.: 17.11.1981, bytom: B. XXXX/XX, XXX XX B. C. D. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený bol nútený svoje poškodené vozidlo ponechať na opravu v autoservise. Za obdobie opravy motorového vozidla, od 27.10.2022 do 27.11.2022 (32 dní) si žalobca vyúčtoval sumu 1.117,87 Eur. Následne poškodený

postúpil pohľadávku titulom nájomného na žalobcu. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

17. Súd prednostne skúmal vecnú legitímáciu v spore. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2022 postúpil poškodený svoju pohľadávku titulom vyúčtovaného nájmu náhradného vozidla na žalobcu. Na základe uvedeného má súd za to, že žalobca je v konaní aktívne legitimovaný. Postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 27.11.2022 (č.l. 12 rub). Žalovaný uvedené nenamietal, a tak má súd tieto skutočnosti za nesporné. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 27.11.2022 (č.l. 11 rub) nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 1.117,87 Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1.117,87 Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 8452022. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. Pasívna legitímácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že škodca – vinník dopravnej nehody bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného.

18. Zároveň nebolo sporné, že poškodený dňa 27.10.2022 uzavrel Zmluvu o nájme č. 691/2022 (č.l. 9), na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 27.10.2022 do 27.11.2022, t.j. po dobu opravy poškodeného vozidla a jeho vydania. V zmysle zmluvy o nájme je zrejmé, že denné nájomné bolo v sume 50,- Eur, zmluvné nájomné 34,- Eur. Po skončení doby nájmu vystavil dňa 27.11.2022 prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 8452022 (č.l. 11) za prenájom vozidla v dĺžke 32 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 34,- EUR vrátane s DPH (28,33 Eur bez DPH) spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur s DPH, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 1.117,87 Eur s DPH. Zo zmluvy o postúpení, zo žaloby ako aj z tvrdení strán sporu, má súd za nesporné, že predmetom uplatnenia škody je pohľadávka vyčíslená vrátane DPH, t.j. v sume 1.117,87 Eur. Zo zmluvy je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo Hyundai i30.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané tieto skutočnosti: Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 27.11.2022 (č.l. 13) na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to vo výške nájomného v sume 1.117,87 Eur, pričom uvedené si uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.1.2023 (č.l. 14) vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 10.1.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti o poistnom plnení a žalobcovi poskytne plnenie v sume 1.003,86 Eur. Zároveň mu oznámil, že z poistného plnenia bolo odpočítané opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla v závislosti od počtu najazdených kilometrov s tým, že zmenu technickej hodnoty vyčíslil sumou 98,55 Eur a pevné prevádzkové náklady (0,01 x 1546 km) sumou 15,46 Eur. Z detailu platby (č.l. 15) vyplýva, že dňa 12.1.2023 bola žalobcovi vyplatená suma 1.003,86 Eur. Vyplatenie tejto sumy medzi stranami nebolo sporné.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle poškodeného. Žalovaný tiež nenamietal dĺžku doby nájmu náhradného vozidla ani samotnú výšku nájomného. Výslovne krátil poistné plnenie vlastným výpočtom z dôvodu amortizácie vlastného vozidla poškodeného.

21. Žalovaný opakovane tvrdil, že jeho povinnosťou je uhradiť iba nutné a účelne vynaložené prostriedky v súvislosti so vzniknutou škodou. „Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovni prostredníctvom internetu,...“ (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014,...) Je nepochybne, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané. Je však nutné súhlasiť so žalovaným, že musí ísť o náklady vynaložené nutne a účelne. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Súd sa zaoberal účelnosťou vzhľadom žalovaným

krátené poistné plnenie a argumentáciu týkajúcu sa amortizácie vlastného vozidla poškodeného v dôsledku najazdenia 1546 km v rozmedzí 32 dní.

22. Žalovaný tvrdil, že pokiaľ by právny predchodca žalobcu využíval vlastné vozidlo, technická hodnota jeho vlastného vozidla by sa logicky znížila. Žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 98,55 Eur, ako očakávané zníženie technickej hodnoty vozidla poškodenej, reflektujúcej 1546 najazdených kilometrov. Krátená suma 114,01 Eur pozostávala zo sumy 98,55 Eur, ako očakávaného zníženia technickej hodnoty vozidla poškodeného a sumy 15,46 Eur za každý najazdený kilometer vynásobený koeficientom 0,01 Eur. K tejto argumentácii žalovaného, ktorý zdôvodňoval krátenie poistného plnenia pri nároku na úhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla, súd považoval za nedôvodný a nesúvisiaci. Samotné tvrdenie, že v prípade používania vlastného vozidla poškodeným by bolo nutné vykonávať údržbu a vynaložiť náklady s tým spojené je bežnou skutočnosťou nemajúcou vplyv na výšku poistného plnenia. Pokiaľ žalovaný znížil poistné plnenie z dôvodu vlastného výpočtu prípadnej amortizácie vozidla poškodeného, ide o svojvoľné konanie. Nie je predsa prípustné, aby súd zohľadňoval amortizáciu poškodeného vozidla pri refundácii výdavkov na náhradné vozidlo. Poškodený podľa vyjadrenia žalobcu najazdil 1546 km za 32 dní, čo je 48,31 km na deň. Podľa názoru súdu ide o bežnú a primeranú využiteľnosť motorového vozidla, nejde o žiadne neúmerne využívanie vozidla, ak prejde denne približne 50 km. Za túto dobu poškodený realizoval nutne aj bežnú údržbu náhradného vozidla v zmysle doplnenia pohonných hmôt či bežných výdavkov napr. na umytie tak, ako by realizoval aj na vlastnom vozidle. Pokiaľ žalovaný poukázal na servisný interval 15.000 km a potrebu servisovania vozidla, tak pri najazdených kilometroch 1546 za približne mesiac, motorové vozidlo poškodeného by bolo nutné servisovať približne po 10 mesiacoch. Zároveň v priebehu doby nájmu neuplynul servisný interval, t.j. poškodený nenajazdil 1546 km. Ak má žalovaný za to, že aj motorové vozidlo poškodeného by v dôsledku jeho užívania kleslo na hodnotu, potom je nutné tiež zdôrazniť, že k zníženiu hodnoty vozidla poškodeného došlo predovšetkým vplyvom škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovaného, následkom ktorej muselo byť vozidlo v oprave po dobu 32 dní (!). Táto amortizácia sa odrazí v hodnote vozidla logicky a nepochybne, nakoľko vozidlo bude mať charakter „havarovaného vozidla“. Tieto skutočnosti sa ani v úhrade poistného plnenia, ani v nákladoch na opravu poškodeného vozidla z objektívnych dôvodov neodzrkadľujú, a tak logicky nemožno znižovať hodnoty poistného plnenia za nájom náhradného vozidla z hypotetického výpočtu amortizácie vozidla poškodeného. Prístup žalovaného a jeho procesná obrana sú podľa názoru súdu svojvoľné a nedôvodné, keď pristúpil k zníženiu poistného plnenia v dôsledku amortizácie vozidla (poškodeného). Zároveň súd zdôrazňuje, že pri takomto postupe poisťovne absentuje príčinná súvislosť medzi škodou a škodovou udalosťou, pretože sa posudzuje stav pre prípad „že by k poistnej udalosti nedošlo“ a tiež toto zníženie poistného plnenia z dôvodu amortizácie vozidla poškodeného, t.j. iného vozidla aké bolo predmetom nájmu, nemá žiadnu priamu súvislosť s nákladmi spojenými s úhradou nájomného za požičanie náhradného vozidla. Ak by súd takýto výklad prezentovaný žalovaným pripustil, bolo by iba otázkou času, že by poisťovne špekulatívnym prístupom nepripustili úhradu náhradných dielov v dôsledku potreby ich výmeny po škodovej udalosti. Potom by mohlo dôjsť k prípadu, že pri dopravnej nehode napríklad dôjde k vytečeniu motorového oleja a poisťovňa odmietne úhradu tejto položky s tvrdením, že aj tak by bola nutná výmena oleja v nadchádzajúcich mesiacoch (napr. podľa údajov v servisnej knižke). Takýto špekulatívny prístup súd nemôže pripustiť. Súd sa stotožňuje s právnym názorom vyjadreným v rozhodnutí NSSR sp.zn. 2Obdo/48/2012 z 28.3.2013, podľa ktorého: „V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby sa obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou /dopravnou nehodou/ a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca nútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t.j. že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzky- schopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem leadere – nikoho nepoškozovať. Účelom zákonnej úpravy je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je aj v zhode so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp

riadneho a spravodlivého procesu v zmysle Článku 46 Ústavy SR a Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

23. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...)

24. Súd v závere konštatuje, že nezistil žiadny dôvod neposkytnúť žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, t.j. vrátane žalovaným zníženej sumy 114,01 Eur, ktorú žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku

25. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 26.1.2023 do zaplatenia, keďže súd vychádzal zo skutočnosti, že žalobcovi nebolo doručené oznámenie o poistnom plnení, pričom žalovaný bol povinný ukončiť šetrenie poistnej udalosti do troch mesiacov od hlásenia poistnej udalosti, čo realizoval 10.1.2023 a následne do 15 dní mal žalobcovi poskytnúť poistné plnenie. Nasledujúcim dňom (26.1.2023) sa preukázateľne žalovaný dostal do omeškania, a tak mu súd priznal nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy tak, ako žiadal žalobca, t.j. vo výške 7,5 % ročne. Výška úroku z omeškania je súdu známa z jeho činnosti a vyplýva z času, kedy došlo k omeškaniu žalovaného. Vo vzťahu k nároku na zákonný úrok z omeškania sa súd stotožňuje s právnym názorom žalobcu, ktorý poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax a zjednotenie právneho názoru Ústavným súdom SR v rozhodnutí II ÚS 214/2020 a II. ÚS 215/2020.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

29. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, a tak žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

46C/70/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia